

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35Cpr/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113226807
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7113226807.31

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v právnej veci žalobcu: M. Sabo, nar. X..X.XXXX, bytom A. X, XXX XX Košice, štátny občan SR, v . zastúpení JUDr. Ingrid Repkovou, advokátkou, Ružová 33, 040 11 Košice, proti žalovanej: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, so sídlom Šrobárova 2, 041 80 Košice, IČO: 00 397 768, v zastúpení Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Zoborská 13, 040 01 Košice, IČO: 47 256 206, o neplatnosť odvolania z funkcie

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej konkrétnej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.9.2013 domáhal, aby súd určil, že odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa Študentských domovov a jedální UPJŠ v Košiciach s účinnosťou od 1. augusta 2013 vykonané Univerzitou Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach dňa 10.7.2013 je neplatné, zároveň žiadal nahradiť plat odo dňa odvolania z funkcie a priznať mu náhradu trov konania.

2. Žalobca v žalobe tvrdil nasledovné skutočnosti: Žalovaný uzatvoril so žalobcom pracovný pomer Pracovnou zmluvou zo dňa 17.1.2008 s dňom nástupu do práce dňa 21.1.2008. Dohodnutým druhom pracovnej činnosti bolo zabezpečenie odborných činností Študentských domovov a jedální UPJŠ v Košiciach. K predmetnej pracovnej zmluve žalovaný vypracoval pracovnú náplň zo dňa 17.1.2008. Dňa 9.6.2008 sa žalobca zúčastnil výberového konania vo funkcii riaditeľa ŠDaJ UPJŠ v súlade so zákonom č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme. Menovacím dekrétom zo dňa 26.6.2008 bol menovaný od 1.7.2008 do funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ. Na základe menovania do funkcie riaditeľa žalovaný s účinnosťou od 1.7.2008 predložil žalobcovi Pracovnú náplň riaditeľa ŠDaJ UPJŠ. Dňa 19.1.2009 žalovaný uzatvoril Dodatok k pracovnej zmluve zo dňa 17.1.2008, ktorým predĺžil dobu trvania pracovného pomeru do 20.1.2011. Dňa 19.1.2011 sa žalobca opätovne zúčastnil výberového konania na funkciu riaditeľa ŠDaJ UPJŠ a na základe výsledkov výberového konania v zmysle zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme, bol menovaný do funkcie riaditeľa Študentských domovov a jedální UPJŠ v Košiciach s účinnosťou od 20.1.2011. Dňa 19.1.2011 žalovaný uzatvoril Dodatok k pracovnej zmluve zo dňa 17.1.2008 ktorým zmenil dobu trvania pracovného pomeru na dobu neurčitú. Žalovaný v zmysle článku 3 písm. B/ ods. 7 písm. a) Pracovného poriadku UPJŠ odvolal žalobcu s účinnosťou od 1. augusta 2013 z funkcie riaditeľa Študentských domovov a jedální UPJŠ v Košiciach. Ako dôvod uviedol pretrvávanie problémov s ubytovaním zahraničných hostí na internátoch ŠDaJ i napriek upozorneniam na tento problém, nesplnenie termínov na predloženie podrobnej požiadavky na dodávku a montáž technologického vybavenia kuchyne a výdajne stravy v

objekte F na Moyzesovej ulici a nedostatočná spolupráca so stravovacou komisiou PF UPJŠ. Odvolanie zo dňa 10.7.2013 pod vytlačeným menom rektora prof. M.. podpísala osoba bez ďalšej identifikácie, pričom nejde o podpis rektora. Odvolanie z funkcie riaditeľa tak nebolo vykonané osobou k tomu oprávnenou. Navrhovateľovi nikdy nebolo opakovane vytykané neplnenie si pracovných povinností tak, ako je to v odvolaní uvedené. Dôvody, ktoré sú uvedené v odvolaní sa nezakladajú na pravde a sú len formálne, z dôvodu že v pracovnom poriadku sú stanovené podmienky, kedy môže byť navrhovateľ ako vedúci zamestnanec odvolaný. Vychádzajúc z Pracovného poriadku podľa časti IV. článok 9 je tu definované zo strany zamestnávateľa, čo sa považuje za porušenie pracovnej disciplíny. Žalobca sa závažného porušenia pracovnej disciplíny nedopustil a zo strany žalovaného je mu v odvolaní vytykané opakované neplnenie si svojich pracovných povinností. Žalovaný bol povinný písomne vyzvať žalobcu na odstránenie nedostatkov a v prípade ak ich zamestnanec v primeranom čase neodstránil, môže by zo strany žalovaného daná zamestnancovi výpoveď. Žalobca má za to, že až pri splnení takéhoto postupu by bola naplnená podmienka stanovená pracovným poriadkom a ktorou žalovaný odôvodňuje odvolanie. Žalovaný pri odvolaní žalobcu z funkcie týmto porušil aj ustanovenia pracovného poriadku. Žalobca má za to, že zo strany žalovaného bol neplatne odvolaný z funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ, trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával a uplatňuje si náhradu platu do času, kedy mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci. Vyriešením otázky žalobou daného určovacího petitu dosiahne odstránenie spornosti žalobcovej neistoty v jeho právnom vzťahu, čím zároveň dôjde k úplnému vyriešeniu obsahu spornosti dekrétu o odvolaní z funkcie. Naliehavý právny záujem na určení, že odvolanie žalobcu z funkcie je neplatné je skutočnosť, že so žalobcom nebol skončený jeho pracovný pomer. Žalobca sa tak nemôže domáhať určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru podľa ust. § 77 zák. č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce. Rozhodnutím o plate zo dňa 5.8.2013 žalovaný z dôvodu odvolania z funkcie určil žalobcovi nižší funkčný plat ako bol určený rozhodnutím o plate v čase, keď bol menovaný do funkcie riaditeľa.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe doručenej súdu 8.11.2013 uviedol, že odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ zo dňa 10.7.2013 podpísal prof. P. - prorektor pre vedu a výskum UPJŠ a zároveň I. zástupca štatutárneho orgánu na základe plnej moci, udelenej mu rektorom UPJŠ prof. MF.ňa 28.11.2011. V uvedenej plnej moci je prof..., okrem iného, splnomocnený k podpisovaniu písomností pracovno-právneho charakteru, najmä pracovných zmlúv, rozhodnutí o plate, vrátane príplatkov a odmien, ukončení pracovného pomeru dohodou, výpoveďou, uplynutím času a ďalších písomností súvisiacich s výkonom závislej činnosti vysokoškolských učiteľov, výskumných pracovníkov a riaditeľov univerzitných pracovísk, odborných zamestnancov a zamestnancov centrálnej administratívy Rektorátu UPJŠ a univerzitných pracovísk. Súčasne je splnomocnený k podpisovaniu písomností administratívno-právneho a prevádzkového charakteru a ďalších písomností, ktorých podpisovanie je v kompetencii štatutárneho orgánu. Neexistuje žiadna skutočnosť, ktorá by bránila štatutárnemu orgánu splnomocniť inú osobu k jeho zastupovaniu počas neprítomnosti na pracovisku. Práve naopak, priamo v Štatúte UPJŠ sa v čl. 13 ods. 2 a v čl. 16 ods. 1 uvádza, že rektora zastupujú prorektori v rozsahu určenom rektorom . Rozsah, v akom je prof. P. oprávnený zastupovať rektora je jednoznačne určený v predmetnom plnomocenstve. Dôvody odvolania vedúceho zamestnanca z funkcie sú uvedené v Pracovnom poriadku UPJŠ v Košiciach (ďalej len „pracovný poriadok“), ktoré nie sú vymenované taxatívne, ale len príkladom, o čom svedčí slovo „najmä“ v texte ust. článku 3 písm. B) ods. 7 písm. a) pracovného poriadku, t.j. z dôvodu opakovaného neplnenia pracovných povinností vyplývajúcich z pracovnej zmluvy a náplne práce. Z dikcie uvedeného ustanovenia vyplýva, že v danom prípade sa nemusí jednať o opakované neplnenie tej istej pracovnej povinnosti zo strany vedúceho zamestnanca, ale môže ísť, a v posudzovanom prípade aj išlo, o opakované neplnenie rôznych pracovných povinností riaditeľa, ktoré navrhovateľovi vyplývali z uzavretej pracovnej zmluvy a náplne práce, a na ktoré bol zo strany svojho priameho nadriadeného upozorňovaný. V texte pracovného poriadku nie je stanovená povinnosť priameho nadriadeného vedúceho zamestnanca upozorňovať ho na neplnenie jeho pracovných povinností písomnou formou. Odvolanie z funkcie je (jednostranným) právnym úkonom, pretože je prejavom vôle smerujúcim k vzniku, zmene alebo zániku tých práv, ktoré právne predpisy s takým prejavom spájajú (§ 34 Občianskeho zákonníka). Pre jeho určitosť a zrozumiteľnosť sa vyžaduje, aby v ňom bola uvedená funkcia, z ktorej sa zamestnanec odvoláva a deň, ktorým sa znej odvoláva. Je zrejmé, že tieto obsahové náležitosti odvolanie navrhovateľa z funkcie zo dňa 10.7.2013 spĺňa. Žiadne z ustanovení právnych predpisov neustanovuje, aby v odvolaní z funkcie boli pod sankciou neplatnosti uvedené dôvody, pre ktoré zamestnanec odvolaný. Sankciou neplatnosti môže byť právny úkon postihnutý iba vtedy, ak to výslovne ustanovuje zákon. V prípade označenia dôvodov odvolania z funkcie odporcom je právne a skutkovo irelevantné, či sa dôvody uvedené v predmetnom odvolaní zakladajú na pravde alebo nie, lebo odporca ich vôbec nie je povinný uvádzať a ani preukazovať. Povinnosť

uvádzať dôvody odvolania v tomto prípade nevyplýva ani zo žiadneho vnútorného predpisu žalovaného. Otázka, či bolo alebo nebolo žalobcovi zo strany žalovaného vytykané neplnenie pracovných povinností vyplývajúcich z jeho funkcie, nie je v tomto konaní vôbec podstatná. Rovnako nie je podstatná ani otázka, na základe akých skutočností dospel žalovaný k záveru, že žalobca neplnil povinnosti uložené v náplni práce a pracovnej zmluve. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR nárok zastávať funkciu a zotrvanie v nej nie je nárokom vyplývajúcim z pracovno-právnych vzťahov v zmysle rovnovážneho postavenia zamestnávateľa a zamestnanca, kedy Zákonník práce chráni práva zamestnanca z hľadiska naplnenia kvalifikovaných skutkových podstátí skončenia pracovného pomeru (výpoveďou, okamžitým skončením) a už rozhodne nie je právom, ktoré by požívalo ústavnú ochranu (čl. 35 Ústavy Slovenskej republiky, vrátane interpretačného pravidla vyjadreného v čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky).

4. V replike zo dňa 19.5.2015 žalobca uviedol, že pracovný poriadok žalovaného z júna 2013 v časti I., čl. 3 bod 7 konkrétne určuje, kedy je možné odvolať vedúcich zamestnancov. Pracovný poriadok tak priamo ustanovuje povinnosť uviesť dôvody, pre ktoré je vedúci zamestnanec odvolaný z funkcie. Žalovaný ako zamestnávateľ je viazaný pracovným poriadkom a teda aj povinnosťou uviesť dôvody pri odvolaní vedúceho zamestnanca z funkcie. Žalobca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 117/2011 z 30. júna 2011, ktorý v právnej vete uvádza: „Zákonom stanovená možnosť štátneho orgánu rozhodnúť voľnou úvahou nemôže znamenať ničím nelimitovanú a vecne nepreskúmateľnú svojvoľu. Takáto svojvoľa by totiž bola v rozpore s princípom právneho štátu, keďže vo svojich dôsledkoch by znamenala nepredvídateľnosť rozhodovania štátneho orgánu, a teda ústavne neprípustnú mieru právnej neistoty.“ Každý občan t.j. aj žalobca ako zamestnanec má v rámci základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy právo na vecné preskúmanie dôvodnosti jeho odvolania z funkcie, čo by pri neuvedení dôvodu odvolania nebolo možné a tým by takéto konanie žalovaného bolo v rozpore s ústavou. Žalovaný v odvolaní z funkcie zo dňa 10.7.2013 uviedol dôvody, pre ktoré ho z funkcie odvoláva a preto žalobca má právo na preskúmanie týchto dôvodov. Uvedením dôvodu v odvolaní z funkcie, že žalobca si opakovane neplnil svoje pracovné povinnosti, bola narušená jeho povesť a navrhovateľ sa snaží týmto konaním preukázať, že profesionálne nezlyhal a dôvody, ktoré sú uvedené v odvolaní nie sú reálne podložené.

5. V ďalšom podaní zo dňa 11.8.2015 žalobca poukázal na list zamestnávateľa Zdôvodnenie odmeny pre navrhovateľa za obdobie prvého polroku 2013. Ako vyplýva z návrhu na odmenu UPJŠ v Košiciach - žalovaného, návrh na odmenu zo dňa 27.6.2013 bol odôvodnený kvalitným vykonávaním pracovných činností a plnením osobitne významných pracovných úloh zo strany žalobcu. Tvrdenie žalovaného v odvolacom dekréte zo dňa 10.7.2013, že si opakovane neplní svoje pracovné povinnosti, je tak absolútne nelogické a vzájomne odporujúce.

6. V priebehu konania žalobca v podaní zo dňa 31.1.2018 ďalej uviedol k dôvodu odvolania z funkcie - pretrvávajúce problémy s ubytovaním zahraničných hostí na internátoch ŠDaJ i napriek upozorneniam na tento problém, že priamym nadriadeným žalobcu v rámci organizačnej štruktúry bol rektor UPJŠ. V prípade, ak by mali byť vytykané nedostatky resp., neplnenie si pracovných povinností tak tieto mali byť zo strany priameho nadriadeného, ktorému bol žalobca podriadený a ktorého pokyny bol povinný plniť. Žalovaný nepreukázal žiadnym spôsobom, že by bol písomne upozorňovaný na odstránenie konkrétnych nedostatkov spojených s ubytovaním zahraničných hostí. V prípade, ak by mali prihliadať na výpoveď svedka MW., ktorá vo svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní dňa 22.3.2016 uviedla, že kvalita ubytovania sa na Popradskej, alebo Medickkej sa postupne zhoršovala asi od roku 2008, izby neboli štandardné a veľmi zanedbané, riešili túto problematiku už v roku 2010, kedy komunikovali o týchto problémoch aj so žalobcom, žalobca uvádza, že obdobie roku 2008 až 2010 je obdobím, kedy žalobca bol po prvý krát menovaný do funkcie riaditeľa. Napriek týmto problémom, ktoré prezentovala svedkyňa bol žalobca dňa 20.1.2011 opätovne menovaný do funkcie riaditeľa Študentských domov a jedálň UPJŠ. Svedkyňou prezentované pretrvávajúce problémy boli len jej subjektívnym názorom na vec, ktoré z pohľadu vedenia UPJŠ a výberovej komisie, ktorá opätovne vymenovala žalobcu za riaditeľa, neboli považované za neplnenie si jeho pracovných povinností. Svedkyňa rovnako uviedla, že priamo u žalobcu nedostatky s ubytovaním z jej strany vytykané neboli, nekontaktovala ho ani emailom, ani osobne, ani telefonicky ohľadne problémov s ubytovaním. „Pretrvávajúce problémy s ubytovaním hostí“ tak ako bolo žalovaným tvrdené sa prelína cez dve menovacie obdobia, počas ktorých žalobca bol riaditeľom. Spájanie „nedostatkov“ zistených v jednom menovacom období s „nedostatkami“ ktoré sa objavili v druhom menovacom období a považovať ich spolu za pretrvávajúce nedostatky je neprijateľné. V prípade, ak v ďalšom menovacom období tieto „zistené nedostatky spojené s ubytovaním“ považuje

žalovaný za neplnenie si pracovných povinností“, bol žalovaný ako zamestnávateľ povinný najprv písomne upozorniť žalobcu na to, že tieto (konkrétne ktoré) nedostatky spojené s ubytovaním považuje za neplnenie si pracovných povinností a až potom bol oprávnený z tohto dôvodu žalobcu odvolať z funkcie. Rektor UPJŠ - žalovaný, zaslal žalobcovi dňa 3.6.2013 Zápis z prehliadky študentských domovo UPJŠ na Medickej 4,6 v Košiciach a „dovoliť si požiadať o zabezpečenie realizácie jednotlivých požiadaviek“. V rámci tejto zápisnice nebolo uvedené žiadne upozornenie na opakované neplnenie si pracovných povinností. Jednalo sa o zoznam malých úprav s poukazom aj na väčšie investície, ktoré si však už vyžadujú aj väčšie finančné krytie, ktoré sa má pokúsiť zabezpečiť žalobca. Zo strany žalovaného tak nebolo preukázané opakované neplnenie si pracovných povinností žalobcom v období od 20.1.2011 ako aj to, že by žalovaný žalobcu písomne upozornil na neplnenie si pracovných povinností, ktoré boli dôvodom odvolania z funkcie. K dôvodu - nesplnenie termínov na predloženie podrobnej požiadavky na dodávku a montáž technologického vybavenia kuchyne a výdajne stravy v objekte F na Moyzesovej ulici sa vyjadrovala svedkyňa Ing. Terézia Nagyová, ktorá uviedla, že pri prvotne predloženej požiadavke na obstaranie sa jej a kolegyni zdali nejaké sporné položky, ktoré sa im objavili, akože sú tam uvedené konkrétne názvy výrobkov, resp. špecifikácia odkazovala na jeden výrobok. Z tohto dôvodu vrátili požiadavku žalobcovi. Všetky nezrovnalosti boli zo strany žalobcu odstránené tak, aby bolo zrejmé, že nie je záujem obstarat' nejaký konkrétny výrobok, avšak žalobca musel brať v prvom rade do úvahy stavebné rozloženie miestnosti a z toho vyplývajúci návrh umiestnenia jednotlivých zariadení. Je možné, že jednotlivým uchádzačom sa to mohlo javiť ako odkaz na konkrétny typ výrobku, no to bol ich pohľad. V kompetencii svedkyne Nagyovej bolo rozhodnúť, či tieto žiadosti o nápravu sa budú zo strany žalovaného riešiť tak, že žalovaný naďalej zotrvá na svojej špecifikácii, alebo jednoducho súťaž zruší. Svedkyňa pri výkone svojej činnosti si však zvolila jednoduchšiu možnosť a súťaž bola z jej strany zrušená. Žalobca sa o jej spôsobe konania dozvedel ako o jasnom a nemennom fakte bez možnosti sa k tomu vyjadriť a tak obhájiť svoju špecifikáciu pred uchádzačmi, ktorí podali žiadosti o nápravu. Následne na to, tak ako svedkyňa aj potvrdila, bola vyhlásená nová súťaž, avšak uvedené sporné zariadenie, ktoré bolo predmetom žiadosti o nápravu, v ňom ostalo bez podstatnej zmeny špecifikácie. Predmetom podaných námietok však tento krát nebolo uvedené sporné zariadenie, namietané po prvom vyhlásení súťaže, ale iné zariadenie, ktoré pri prvom vyhlásení súťaže nebolo nikým napadnuté. Tentokrát námietka súťažiteľa spočívala v tom, že model zariadenia sa už nevyrába. Pred zadaním požiadavky na verejné obstarávanie zo strany žalobcu tento vykonal prieskum trhu a z neho vyplynulo, že uvedený model výrobku sa na trhu ešte predáva t.j. na trhu je, aj keď podľa vyjadrenia výrobcu sa už nevyrába. Žalobca však márne pri osobnom jednaní svedkyňu presviedčal, že táto námietka je podaná účelovo a že uvedený model na trhu je a predáva sa, priamo zo strany svedkyne Nagyovej nedošlo k pochopeniu a opätovne súťaž zrušila. Výsledkom opätovného vyhlásenia súťaže bolo, že sa obstarali všetky žalobcom vyšpecifikované zariadenia, uvedené v jeho požiadavkách okrem toho sporného modelu výrobku, ktorý bol namietany, že sa nevyrába. Ak by len tento postup mal viesť k záveru, že práca žalobcu bola ohodnotená zo strany vedenia ako chybná a bola podkladom na jeho odvolanie z funkcie, je tak toto konštatovanie v priamom rozpore s Návrhom na poskytnutie odmeny za 1. polrok 2013 zo dňa 27.6.2013. V návrhu na poskytnutie odmeny priamy vedúci zamestnanec pozitívne ohodnotil žalobcu za jeho plnenie pracovných úloh pri príprave podkladov pre verejné obstarávanie na dodávku technologického vybavenia novej kuchyne a výdajne stravy. K dôvodu - nedostatočná spolupráca so stravovacou komisiou PF UPJŠ nebol predpísaný žiaden harmonogram stretávania sa jednotlivých členov stravovacej komisie. Členovia sa stretávali, ak vznikol problém a tento sa riešil. Nikým a ničím nebolo stanovené, že sa má viesť konkrétna agenda s tým súvisiacia. Žalobcovi nebolo tak žiadnym spôsobom presne určené, ako má spolupracovať so stravovacou komisiou.

7. V tomto podaní žalobca špecifikoval aj náhradu platu za obdobie od 1.8.2013 do 31.1.2018 vo výške 7.178,- Eur. Podaním zo dňa 23.9.2019 žalobca náhradu platu (hrubej mzdy) za obdobie od 1.8.2013 do 31.8.2019 špecifikoval na sumu 22.952,11 Eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania. Následne v treťom podaní zo dňa 18.10.2019 uviedol, že si úroky z omeškania ako príslušenstvo neuplatňuje.

8. Žalovaný v podaní zo dňa 1.10.2019 zhrnul svoju argumentáciu nasledovne: Odvolanie z funkcie v zmysle konštantnej judikatúry nevyžaduje uvedenie dôvodov, napriek tomu má za to, že dôvody uvedené v odvolaní, sú korektné; žalobca si svoje právo neuplatnil včas, preto namieta premlčanie jeho nároku; žalobca s časovým odstupom po odvolaní z funkcie podpísal dobrovoľne dodatok k pracovnej zmluve, čím súhlasil s aktuálnym pracovným aj platovým zaradením; nie je jasné, akým právnym titulom si žalobca uplatňuje svoj nárok, nakoľko sa nemôže jednať o náhradu škody, keďže žalovaný nič neporušil a nie je daná príčinná súvislosť medzi znížením príjmu žalobcu a rozhodnutím žalovaného (najmä z

dôvodu štruktúry jeho platu a nenárokovateľnosti osobného príplatku); ak by aj žalovaný spochybňoval ním podpísaný dodatok k pracovnej zmluve, napríklad z dôvodu omylu, že bol nezákonne odvolaný, z tohto dôvodu mohol v zmysle paragrafu 19 Zákonníka práce od neho odstúpiť, čo však neurobil, toto právo sa mu premlčalo a nemá dnes právny postup na to, aby predmetný dodatok "zrušil"; návrh žalobcu je aj procesne neprípustný v zmysle par. 137 CSP, nakoľko sa právne postavenie žalobcu nemôže nijako zmeniť, aktuálne si riadne vykonáva funkciu riaditeľa T.; pokiaľ sa týka platu, jeho kľúčovou zložkou v minulosti aj aktuálne bolo/je osobný príplatok a je podľa žalovaného je nemožné vyriešiť hypotetickú situáciu, či by žalobcovi na neho vznikol nárok, ak by ďalej vykonával funkciu riaditeľa alebo nie, dnes nie je možné reálne vyhodnotiť, ako kvalitne by žalobca vykonával svoju prácu a či by mu nadriadený za to priznal osobný príplatok. Preto nie je možné urobiť spoľahlivý záver o tom, či aj keby mu bol priznaný príplatok za riadenie, by dostal aj osobný príplatok. Teda bola by reálnou a legálnou aj taká právna situácia, že by žalobca bol vo funkcii riaditeľa, ale s nižším platom ako má dnes. Má za to, že ustanovenia ohľadne priemerného zárobku, na ktoré vo svojom poslednom podaní upozorňuje žalobca, sa v jeho prípade neaplikuje, nakoľko jeho plat nebol vyjadrený pevnou sumou, ale pozostával z tarifnej/pevnej časti a pohyblivej zložky (osobný príplatok), ktorá závisí od vôle jeho nadriadeného, na čo poukazuje aj konštantná judikatúra, cituje rozhodnutie KS Trenčín 17CoPr/4/2015. Má tiež za to, že žalobca neodpracoval taký objem pracovného času, ako tvrdí vo svojom poslednom podaní.

9. Uznesením č.k. 35Cpr/3/2013-516 zo dňa 2.12.2019 pripustil zmenu návrhu na začatie konania v časti nároku na náhradu mzdy takto: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy/platu za obdobie odo dňa odvolania z funkcie dňa 1.8.2013 do 31.8.2019 vo výške 22 952,11 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

10. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, výsluchmi strán sporu, svedkov a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Dňa 17.1.2008 UPJŠ uzavrela so žalobcom pracovný pomer na dobu určitú do 20.1.2009 s druhom práce: zabezpečovanie odborných činností v ŠDaJ UPJŠ v Košiciach s miestom výkonu práce Študentský domov a jedáleň UPJŠ v Košiciach (č.l. 34). V zmysle pracovnej náplne zo dňa 17.1.2008 (č.l. 36) bol žalobca poverený pracovnou činnosťou vedenou pod č. 01.10.08 - odborná špecializovaná práca na úseku rozpočtovania alebo financovania zahŕňajúc najmä zodpovedá za odbornú a ekonomickú činnosť ŠDaJ, za vypracovanie rozpočtu, jeho kvalitné a hospodárne plnenie, za plnenie úloh pracoviska, za dodržiavanie finančnej disciplíny v ŠDaJ, zabezpečuje dodržiavanie všetkých právnych noriem a predpisov, vedie zamestnancovi k pracovnej disciplíne a zabezpečuje chod ŠDaJ tak, aby nedochádzalo k porušovaniu pracovnej disciplíny a neplneniu povinností zamestnancami, zabezpečuje spoluprácu a styk ŠDaJ UPJŠ s Rektorátom UPJŠ, fakultami a ostatnými pracoviskami UPJŠ. Poverením zo dňa 21.1.2008 (č.l. 37) bol žalobca poverený zastupovaním riaditeľa ŠDaJ UPJŠ v Košiciach Ing. Pitlaniča počas čerpania dovolenky od 23.1.2008 do 31.1.2008. Listom zo dňa 11.6.2008 (č.l. 38) žalovaný oznámil žalobcovi, že na základe výsledkov výberového konania zo dňa 9.6.2008 ho komisia odporučila do funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ a následne žalobca bol listom zo dňa 26.6.2008 (č.l. 39) menovaný do funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ s účinnosťou od 1.7.2008. V zmysle pracovnej náplne (č.l. 40) bol žalobca poverený pracovnou činnosťou vedenou pod č. 11.04 - riaditeľ ŠDaJ zahŕňajúc aj nasledovné činnosti, že: zodpovedá za odbornú a ekonomickú činnosť ŠDaJ, za vypracovanie rozpočtu, jeho kvalitné a hospodárne plnenie, za plnenie úloh pracoviska, za dodržiavanie finančnej disciplíny v ŠDaJ, zabezpečuje spracovávanie návrhu rozpočtu príjmov a výdavkov podľa rozpočtových položiek za študentský domov, zabezpečuje spracovávanie rozpisu rozpočtu na jednotlivé položky a podpoložky v súlade s rozpisovým listom, zabezpečuje spracovávanie komplexných rozborov činnosti a hospodárenia za ŠDaJ UPJŠ, zodpovedá za spracovávanie informácií o čerpaní rozpočtu kapitálových výdavkov, bežných výdavkov, o čerpaní rozpočtu mzdových prostriedkov a o naplnení rozpočtu príjmov súčasne navrhuje prijatie konkrétnych opatrení na zlepšenie prípadného nepriaznivého vývoja pri plnení rozpočtu, komplexne zabezpečuje, riadi a kontroluje činnosť všetkých zamestnancov ŠDaJ UPJŠ, pravidelne hodnotí pomer zamestnancov k práci a k pracovnému kolektívu a ich pracovné výsledky. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 19.1.2009 (č.l. 41) bolo s účinnosťou od 21.1.2009 zmenené, že pracovný pomer sa uzatvára na dobu určitú do 20.1.2011. Listom zo dňa 19.1.2011 (č.l. 42) žalovaný oznámil žalobcovi, že na základe výsledkov výberového konania zo dňa 19.1.2011 ho komisia odporučila do funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ a následne žalobca bol listom zo dňa 20.1.2011 (č.l. 43) menovaný do funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ s účinnosťou od 20.1.2011. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa

19.1.2011 (č.l. 44) bolo s účinnosťou od 21.1.2011 zmenené, že pracovný pomer sa uzatvára na dobu neurčitú.

12. Listom zo dňa 10.7.2013 (č.l. 45) žalovaný odvolal žalobcu s účinnosťou od 1.8.2013 z funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ v Košiciach pre opakované neplnenie si svojich pracovných povinností vyplývajúce z pracovnej zmluvy a náplne práce a to najmä: pretrvávajúce problémy s ubytovaním zahraničných hostí na internátoch ŠDaJ i napriek upozorneniam na tento problém; nesplnenie termínov na predloženie podrobnej požiadavky na dodávku a montáž technologického vybavenia kuchyne a výdajne stravy v objekte F na Moyzesovej ulici; nedostatočná spolupráca so stravovacou komisiou PF UPJŠ.

13. V zmysle pracovnej náplne zo dňa 5.8.2013 (č.l. 46) bol žalobca poverený pracovnou činnosťou vedenou pod č. 01.10.16 - komplexné zabezpečovanie správy rozsiahleho hnutel'ného majetku a nehnuteľného majetku alebo rozsiahlych rekreačných zariadení u zamestnávateľa na celoštátnej úrovni.

14. Podľa Časti II. Čl. 3 časti B/ bodu 7. Pracovného poriadku UPJŠ v Košiciach č.j. 2106/2013 zo dňa 20.6.2013 (č.l. 50), vedúcich zamestnancov uvedených v ods. 4 časti B tohto článku je možné odvolať najmä z nasledovných dôvodov: a) opakované neplnenie si svojich pracovných povinností vyplývajúcich z pracovnej zmluvy a náplne práce; b) preukázateľné uprednostňovanie osobných záujmov pred záujmami zamestnávateľa; c) preukázateľné porušovanie zásady rovnakého zaobchádzania s podriadenými zamestnancami preukázateľné zanedbanie pracovných povinností, ktoré budú mať za následok vznik škody zamestnávateľa.

15. Rozhodnutím o plate zo dňa 28.10.2011 (č.l. 62) bol žalobcovi s účinnosťou od 1.11.2011 určený tarifný plat v 11. platovej triede a v 7. platovom stupni vo výške 567,00 Eur, príplatok za riadenie podľa § 8 zákona vo výške 100,00 Eur a osobný príplatok podľa § 10 zákona vo výške 400,00 Eur, spolu vo výške 1.067,00 Eur.

16. Rozhodnutím o plate zo dňa 5.8.2013 (č.l. 63) bol žalobcovi s účinnosťou od 5.8.2013 určený tarifný plat v 10. platovej triede a v 7. platovom stupni vo výške 534,50 Eur a osobný príplatok podľa § 10 zákona vo výške 424,00 Eur, spolu vo výške 958,50 Eur.

17. Plnomocenstvom zo dňa 28.11.2011 (č.l. 75) rektor UPJŠ prof. M. s účinnosťou odo dňa 28.11.2011 splnomocnil prorektor pre vedu a výskum UPJŠ v Košiciach prof. P. k zastupovaniu jeho osoby ako rektora UPJŠ v Košiciach počas jeho neprítomnosti na pracovisku najmä k podpisovaniu písomností pracovno-právneho charakteru, najmä pracovné zmluvy, rozhodnutia o plate, vrátane príplatkov a odmien, ukončenie pracovného pomeru dohodou, výpoveďou, uplynutím času a ďalšie písomnosti súvisiace s výkonom závislej činnosti vysokoškolských učiteľov, výskumných pracovníkov a riaditeľov univerzitných pracovísk odborných zamestnancov a zamestnancov centrálnej administratívy Rektorátu UPJŠ a univerzitných pracovísk; písomnosti administratívno-právneho a prevádzkového charakteru, ako korešpondencia s organizáciami, štátnymi a správnymi orgánmi a úradmi, ďalej vnútorné univerzitné predpisy a ďalšie písomnosti a dokumenty, ktorých podpisovanie je v kompetencii štatutárneho orgánu, odpovede na listy ústavných činiteľov a verejných činiteľov SR, písomnosti týkajúce sa investičnej výstavby, verejného obstarávania, atď.

18. Z Návrhu na poskytnutie odmeny za 1. polrok 2013 zo dňa 27.6.2013 (č.l. 132) súd zistil, že návrh na poskytnutie odmeny vo výške 400,00 Eur pre žalobcu bol odôvodnený najmä: za aktívnu účasť pri príprave podkladov pre verejné obstarávanie na dodávku a montáž technologického vybavenia novej kuchyne a výdajne stravy, za prípravu podkladov pre revízie zariadení a spotrebičov a za prípravu podkladov pre verejné obstarávania surovín pre potreby ŠJ.

19. Listom zo dňa 3.6.2013 (č.l. 198) bol žalobcovi zaslaný zápis z prehliadky študentských domovov UPJŠ na Medickej 4,6 v Košiciach zo dňa 26.4.2013 (č.l. 199), v ktorom boli prijaté konkrétne závery (úlohy) najmä čo sa týka opráv, vyčistenia, namaľovania priestorov, zabezpečenia oznamov či smerového označenia a podobne.

20. Zo Zápisnice zo stretnutia stravovacej komisie PF UPJŠ u kvestora konaného dňa 14.6.2012 (č.l. 222) súd zistil, že stretnutie bolo dohodnuté za účelom dohodnutia spôsobu pracovania stravovacej komisie a spôsobe informovania a riešenia problémov v stravovaní o výdajniach PF UPJŠ.

21. Z listu zo dňa 18.5.2013 (č.l. 294) súd zistil, že M. sa vzdal členstva v stravovacej komisii PF UPJŠ, čo odôvodnil zlyhaním a sklamaním z riešenia poukázaných problémov zo všetkých zúčastnených strán. Počas obdobia členstva napísal 2 správy, ktoré rozoslal na pripomienkovanie a písomnú odpoveď nedostal ani zo strany ŠDaJ. Stretnutie za účasti kvestora, riaditeľa ŠDaJ UPJŠ, vedúcej jedálni a stravovacej komisie sa uskutočnilo len jedno v máji. V októbri na stretnutí z jeho iniciatívy sa zúčastnila iba vedúca jedálne a dvaja členovia komisie. Dlhé obdobie vedúcu jedálne informovali o kvalite, spôsobe výdaja stravy denne prostredníctvom vytvorenej webovej stránky a výsledok bol len v tom, že pri vydávacom okienku bol nalepený jedálny lístok. Celý problém je len v práci a v prístupe k práci všetkých príslušných zodpovedných ľudí a ich kontrole.

22. Žalobca v konaní vypovedal, že 17.1. podpísal pracovnú zmluvu so žalovaným, kde nastúpil na pozíciu odborného pracovníka v oblasti rozpočtových investícií. Počas čerpania dovolenky vtedajšieho riaditeľa Študentského domova Ing. Pitlaniča bol oslovený na vykonávanie funkcie ako poverený riaditeľ Študentského domova. Následne na to absolvoval výberové konanie, v ktorom uspel a bol odporučený výberovou komisiou na funkciu riaditeľa. V uvedenom období si pracovné povinnosti plnil svedomito, s najlepšou vierou a zužitkoval svoje schopnosti tak, aby bol zamestnávateľ, teda žalovaný spokojný, čo si myslí, že aj spokojný bol, pretože v pravidelných termínoch odmeňovania bol odmeňovaný. Išlo o odmenu za prácu nad pracovnú náplň. V tomto období až do absolvovania druhého výberového konania tieto odmeny pravidelne poberal. Následne po znovu opakovanom výberovom konaní bol znovu menovaný do funkcie riaditeľa a zamestnávateľ nemal s jeho činnosťou, s jeho výsledkami, s celkovou pracovnou činnosťou žiadne problémy a v tomto období mu ani žiadne nedostatky nevytýkali až do apríla 2013 a vtedy bol prvýkrát pozvaný na zasadnutie vedenia univerzity, kde bola s ním prerokovaná správa o činnosti Študentských domovov, ktorú predložil vedeniu. Na tom vedení mu boli kladené otázky, ktoré podľa jeho názoru uspokojivo vysvetlil a objektívne zdôvodnil. Následne bola vyhotovená zápisnica z časti tohto zasadnutia vedenia, ktorého bol prítomný a zaslaná mu na adresu. Tam mu boli vytknuté činnosti, na ktoré sa má zamerať s tým, že pán rektor ma v závere poprosil o ich odstránenie. Od obdobia kedy mu bol tento zápis doručený, sa snažil v tomto zápise uvedené nedostatky odstraňovať až do 10.7., kedy bol odvolaný z funkcie. Dňa 10.7. bol výplatný termín, kedy mi bola doručená výplatná páska, na základe nej som zistil, že som bol odmenený a v poobedňajších hodinách mi bolo dané odvolanie z funkcie. Žalobca uviedol, že sa cíti diskriminovaný zo strany žalovaného, pretože žalovaný uviedol nepravdivé skutočnosti, že bol opakovane upozorňovaný na nedostatky, čo sa nezakladá na pravde. Jediný krát kedy bol ústne napomenutý, bolo vo februári 2012, kedy bol upozornený na skutočnosť, že ak od 1.3.2012 nebude daná do prevádzky výdajňa na Lekárskej fakulte, na Tr. SNP 1, budú z toho vyvodené dôsledky. Dňa 1.3. bola prevádzka spustená v plnom rozsahu. Aj po odvolaní z funkcie žalobca stále pracuje u žalovaného ako odborný zamestnanec na úseku Správy a správy majetku, pričom došlo aj k zmene pracovnej náplne. Čo sa týka vytýkania nejakých nedostatkov, bolo to na zasadnutí vedenia, kde predstúpil a predniesol správu o stave Študentských domovov a jedálni. Na tomto zasadnutí mu neboli vytýkané veci, ktoré boli uvedené v odvolaní z funkcie. Nebola to ani výtka, boli to skôr otázky formulované na jeho stranu, aby ich zodpovedal. Doručený zápis súvisel s vykonaním ohliadky študentských domovov, na ktorej bol prítomný pán rektor, pani prorektorka a pani kancelárka, samozrejme on a jeho zástupkyňa. Z tohto bol vyhotovený zápis, na ktorého konci bolo uvedené, kde ho pán rektor žiada o započatie odstraňovania vecí, ktoré boli uvedené v tomto zápise. Bol to len zápis z kontroly, ohliadky študentských domovov, kde boli napísané skutočnosti, ktoré boli zistené na ohliadke. Vzhľadom k tomu, že nebol určený termín, do kedy má tam uvedené nedostatky odstrániť, mal za to, že postupným odstraňovaním uvedených skutočností v zápisnici, plní žiadosť pána rektora. Žiadny zahraničný hosť sa nedožadoval nejakých nedostatkov u neho, nič nevytýkal, nebolo to ani riešené jeho nadriadeným, resp. vedením univerzity. Keď sa niečo také vyskytlo, o tom on vedomosť nemá. Požiadavka na dodávku, montáž technologického vybavenia kuchyne a výdajne stravy v objekte na Moyzesovej ulici a termín bol naplnený, pretože termín nebol žiadnym príkazom, ani žiadnym rozhodnutím určený. Nedostatky týkajúce sa stravy, teploty stravy, výdajne boli riešené s vedúcou jedálne, ona mala jeho príkazy plniť a či ich plnila, to nech preukáže žalovaný.

23. V konaní vypovedal svedok O. ktorý uviedol, že v rokoch 2007 - 2015 bol rektorom Univerzity P.J.Šafárika, jej oficiálnym štatutárnym zástupcom. Žalobca nastúpil do funkcie riaditeľa Študentských domovov, jedálni. Boli nejaké výhrady voči práci žalobcu, ktoré sa postupne rokmi stupňovali. K odvolaniu žalobcu z funkcie riaditeľa došlo niekedy začiatkom júla, kedy bol dlhodobo mimo pracoviska. O odvolaní samozrejme vedel, už dávno predtým o tom veľa rozprávali. Zo začiatku mal plnú dôveru,

postupne keď som zašiel na internáty, tak sa mu niektoré veci nepáčili, niektoré boli úplne banálne veci napr. úprava terénu v okolí internátov. Údržbárov mali, takže nevidel dôvod, prečo by to tak malo vyzerať. Uvedené bolo vytknuté žalobcovi ústne. Ďalšia vec bola, že v ich internátoch sa nachádzajú miestnosti - študovne, ktoré však boli zapratané starým nábytkom a teda vôbec nespĺňali túto svoju funkciu, nedalo sa tam študovať. Bolo to asi v roku 2009-2010. Po nastúpení do jeho nového funkčného obdobia v roku 2011 opätovne po 4 rokoch boli menovaní aj nejakí noví prorektori, teda jeho podriadení a tí začali tiež vytykať niektoré problémy týkajúce sa napr. ubytovania zahraničných hostí. Napríklad chýbali inštrukcie v angličtine, prístup personálu na týchto ubytovniach bol tiež veľmi kritizovaný a žiaľ k náprave nedošlo. Čo sa týka zasadania v apríli 2013 a prejednaní správy vypracovanej žalobcom, neboli tam navrhované spôsoby riešenia, táto správa bola tzv. konštatačná a takúto oni nepotrebujú. Tam sa najviac kriticky vyjadrovala vtedajšia prorektorka pre zahraničné vzťahy p. E. Bola tam veľmi ostrá debata ohľadom ubytovania zahraničných hostí. Či bol žalobcovi uložený termín odstránenia nedostatkov, si svedok nepamätal. Na obhliadke v júni 2013 navštívili internát a šli sme priamo z vedenia zasadnutia, ktoré začínalo o jednej, čiže v neskorších poobedňajších hodinách a prekvapilo ho, ako upratovačky upratujú chodby, vie, že to takto nefunguje, že by v takom čase upratovali a zmývali podlahy, čiže takéto demonštratívne poukazovanie na plnenie úloh podľa neho nefunguje. Čo sa týka plnej moci, išlo o generálnu plnú moc, tieto sa dávali bežne, či bol v zahraničí alebo na dovolenke, tak sa dávali na určitého prorektora. V tom čase bol jeho prorektorom pán prof. Y., čiže bol aj jeho oficiálny zástupca počas jeho PN. Vypracovávali sa aj samostatné splnomocnenia pre prípad zahraničnej cesty, resp. dovolenky, PN, vždy na určitý termín, aj napr. len na 2 dni. Ako rektor podpisoval žalobcovi odmeny za vykonanú prácu. Tieto odmeny boli pridelené vždy alebo aj v závislosti od kvality vykonanej práce. To znamená, že boli ľudia, ktorí dostali odmeny častejšie, podľa toho, že výnimočnejšie niečo robili, aj za mesiac, ale štandardne vyplácali odmeny koncom letného semestra, t.j. začiatkom leta a pred vianocami, t.j. 2x do roka. Počas jeho funkčného obdobia, sa nestalo, že ako štatutárny zástupca by neudelil odmenu. Odmenu dostávali všetci. Len vtedy by niekto nedostal odmenu, keby napríklad dostal nejaké disciplinárne pokarhanie. V prípade, ak došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, väčšinou s nimi osobne hovoril o ich probléme. Písomne upozornenie za porušenie pracovnej disciplíny svedok nedával. Takéto veci riešil len s vedúcimi pracovníkmi a bola to ich kompetencia, ako tieto veci budú riešiť ďalej. Odvolanie z funkcie žalobcu on nevypracovával, ale dal pokyn. Čo sa týka druhej odrážky odvolania, to bola jedáleň, ktorá bola posledná sprevádzkovaná v rámci rekonštrukcie objektu F - bývalej Krajskej detskej nemocnice. Žalobca bol na túto skutočnosť niekoľkokrát opätovne dotazovaný a jeho odpoveď na odstránenie nedostatkov, teda časový limit stále uviedol, že to bude v piatok, ale nevedeli, v ktorý piatok a to bol ten problém. A to sa tak stále naťahovalo. Čo sa týka tretej odrážky, problém so stravovaním na Prírodovedeckej fakulte bol vždy. Pokiaľ došlo k ústnym výtkam k práci žalobcu, nenastala zmena resp. náprava tohto stavu, lebo ináč by nedošlo k odvolaniu z funkcie. Problém bol ten, že ústne dohodnutý termín nebol dodržaný.

24. V konaní vypovedal svedok T., ktorý uviedol, že on nastúpil do funkcie kvestora v roku 2011 a tieto pracovnoprávne veci so žalobcom sa začali riešiť asi v roku 2012. Ako vedenie univerzity sa venovali aj problematike internátov, s ktorými bola nespokojnosť. Boli sa pozrieť, kde a aké sú problémy, urobili aj obhliadku internátu. Došlo k tomu, že rozmyšľali nad tým, či žalobca je ten človek, ktorý tam má byť alebo nemá byť. Pozreli sme sa na určité veci alebo dohody a podporili rozhodnutie rektora, že určite na tomto poste má dôjsť k zmene. Prvý problém bolo verejné obstarávanie na zariadenie kuchyne a výdajne jedál na Moyzesovej ulici. Druhá vec boli problémy s ubytovaním zahraničných študentov a tretia vec bola fyzický stav internátov. On osobne bol najviac angažovaný do problému s obstarávaním zariadenia kuchyne. Bolo to opakované obstarávanie. V prvom kole padlo kvôli tomu, že bola nesprávna špecifikácia. Už táto situácia bola nepríjemná kvôli tomu, že zrekonštruovala sa budova a chyba bola tá, že s tým ako sa spustí celá budova, tak sa spustí aj jedáleň, ktorá tam bola naplánovaná a nestalo sa tak. Tak sa spustilo obstarávanie nanovo a žalobca mal dodať špecifikáciu pre to obstarávanie. Oni sa stretli asi dvakrát, prechádzali nejakú špecifikáciu, ústne sa dohodli, že do toho a toho termínu bude doručená opravená správna špecifikácia. Prišiel ten termín a špecifikácia nebola. Tak si dohodli nový termín. Stretli sa v zložení žalobca, pani T. za verejné obstarávanie a on a znova tá špecifikácia nebola pripravená tak, aby bola použiteľná. Takže potom sa vedenie rozhodlo, že to dajú oficiálne na papieri s termínom dovtedy. Napriek tomu tá špecifikácia a tie podklady verejného obstarávania doručené do toho termínu neboli. Odmena, ktorú dostal žalobca, mohla byť v súvislosti s jedálňou na Lekárskej fakulte. Tam pod vedením žalobcu to prebehlo dobre. Svedok uviedol, že nie je zodpovedný za formulácie na zdôvodnenie odmeny, ani za jej podpísanie. Odmeny pre zamestnancov boli pravidelné, udeľovali sa na polroka, na konci roka, viac menej každý odmeny dostal v nejakej výške, buď málo alebo viac, ale štandardne

sa dávali odmeny na polrok a na koniec roka. Sporným obstarávaním nebolo to technické zariadenie kuchyne Lekárskej fakulty, ale na Moyzesovej objekt F. U nich je pracovník pre verejné obstarávanie, jeho zodpovednosťou však nie je spracovávať špecifikáciu, ale urobiť proces verejného obstarávania. Ten, kto mal priniesť podklad, zadanie, špecifikáciu, mal byť žalobca. Ako má vyzeráť špecifikácia a aké má mať parametre, princípy sú stanovené v zákone o verejnom obstarávaní. Oni jasne s ľuďmi, ktorí pripravovali špecifikáciu, komunikovali, ako treba špecifikáciu pripraviť, t.zn. aké časté chyby boli, napríklad veľmi presná špecifikácia, onni vysvetľovali, že rozmer musí byť uvedený v nejakom rozmedzí a pod.. O tomto sa veľa komunikovalo a ľudia veľmi dobre vedeli, akým spôsobom treba špecifikáciu pripravovať. Ohľadom ubytovania zahraničných hostí, vie, že sa hovorilo o tom, že je tam problém, ale on osobne do toho nebol nijako zaangażovaný. K nedostatočnej spolupráci so stravovacou komisiou Prírodovedeckej fakulty svedok uviedol, že Prírodovedecká fakulta mala záujem na zlepšení stravovania, keďže boli sťažnosti Prírodovedecká fakulta sa s rektorátom dohodla na zriadení stravovacej komisie, ktorá bude hodnotiť stravu a dávať nejaké návrhy na zlepšenia. Mali tam byť nejaké stretnutia a potom prišli sťažnosti typu, že žalobca nespokojuje tak, ako si oni predstavovali. On bol na stravovacej komisii raz, kedysi keď začínala. V súvislosti so stavom internátov bola urobená fyzická kontrola za prítomnosti pani prorektorky Tomaščíkovej, pani kancelárky Adriany Sabolovej, jeho osoby, plus možno ešte nejaký prorektor, bol z toho nejaký zápis a boli tam rôzne nedostatky. Svedok predpokladal, že pred daním odvolania bolo nejaké stretnutie, lebo minimálne podklad, ktorý sa týkal jedálne a verejného obstarávania zrejme dával dokopy on, resp. s Ing. G.. Čo sa týka postupu pred odvolaním z funkcie, nie je tu nejaká procedúra. Je to na rozhodnutí rektora, akým spôsobom on získa nejaké podklady a urobí rozhodnutie. V prípade, že rektor nie je prítomný, tak sa dávajú poverenia prorektorom, ktorí ho v tom čase zastupovali.

25. V konaní vypovedala svedkyňa M. ktorá uviedla, že ako vedúca katedry začala riešiť problém ubytovania. Jedna skupina problémov bola s kvalitou ubytovania, ktorú nám naše ubytovacie zariadenia vedeli poskytnúť a druhá skupina problémov bola ako celku, v spôsobe toho ubytovania a o tom, ako tá komunikácia prebiehala. Čo sa týka kvality ubytovania, či už Popradská alebo Medická, sa asi od roku 2008 postupne zhoršovala. Tie izby už neboli štandardné, boli veľmi zanedbané. Štandard nebol dodržaný ani v hosťovských izbách, ani študentských. Išlo napríklad o poškodené deravé linoleum, ovisajúce dverka na skrinke atď. Mali zvolané stretnutie s členkou vedenia vtedajšej Filozofickej fakulty s doktorkou Hvosťovičovou a so žalobcom asi v roku 2010, kde sa snažili komunikovať o týchto problémoch, jednak o kvalite ubytovania a jednak o tom, že ten proces ubytovania našich vlastných hostí ako aj univerzitných hostí nefungoval dobre, pretože zarezervovali si ubytovanie, prišli tam so zahraničným hosťom, mnohokrát to bolo v noci, buď nebolo zarezervované to ubytovanie alebo vrátnikovi trvalo neskutočne dlhý čas, aby bol hosť schopný ubytovať, nevedel prečítať ani základné veci z identifikačných dokladov, mnohokrát to bolo o tom, že nevedel, že má čakať hosť, alebo tá izba nebola pripravená. Vytelefonovali si po nociach s p. E., ktorá to vtedy mala na starosti. Začali v podstate riešiť aj serióznejšie problémy. Na tom stretnutí v roku 2009-2010 si o tých problémoch povedali, od žalobcu bola prisľúbená náprava, no k náprave nedošlo. Potom úplne prestali ubytovávať vo vlastnom zariadení a išli na Technickú univerzitu. Ubytovanie je tam podstatne kvalitnejšie a čo sa týka spôsobu ubytovania, nikdy tam nemali žiaden problém. Takto UPJŠ prišla o nezanedbateľný príjem z ubytovania našich vlastných hostí. Toto bolo ešte pred tým obdobím, než začala pracovať ako prorektorka, t.j. do 2011. Od roku 2011 bola rektorka a keďže v podstate sťažnosti na ubytovanie hostí na naše ubytovacie zariadenia sa množili, sťažnosti na to, že poskytujeme nekvalitné ubytovanie, resp. že nevieme poskytnúť adekvátne ubytovanie, v roku 2012 to začali riešiť na vedení univerzity. Ako prorektorka nadniesla ako oficiálnu sťažnosť, bolo to zápisnične podchytené v novembri 2012. Na návšteve internátov boli začiatkom marca 2013, lebo fyzicky chceli vidieť, ako to funguje. No a ten stav bol taký zlý, aký bol. Izby boli neštandardné, veľmi zanedbané, určite neboli vhodné na ubytovanie žiadnych zahraničných hostí, ani žiadnych domácich hostí. Bola z toho urobená zápisnica a žalobca dostal zoznam tých nedostatkov, ktoré bolo treba odstrániť, ale tie nedostatky neboli odstránené. V čase keď už bola rektorkou, nebol daný nejaký písomný štandard, ako má vyzeráť hosťovská izba pre ubytovaných hostí. O týchto problémoch telefonovala ona osobne už novembri 2012 s niektorou z pracovníčok žalobcu. K otázke stavu izieb, to neboli problémy, ktoré by vyžadovali nejaké investície. Problémy boli výsledkom toho, že sa o tie izby nikto nestaral, pretože to, že je niekde niečo odpadnuté, odtrhnuté, visí záclona zle, tak to nie je otázka investícií. Ani to, že sú niekde špinavé, opotrebované prehozy, ktoré vyzerajú ako špinavé deky, tiež nie je otázka nijakých veľkých investícií. Ide skôr o to, že nikto sa o tie izby nestaral, ako keby nikto nemal záujem mať tam hostí, ktorých financie by to vykryli, také tie bežné údržby, bežná obnova závesov, záclon, diek, lepšie upratovanie, bolo to o tomto. Nikto neočakáva, že na internátnej izbe bude mať hotelový komfort, ale očakáva sa, že bude mať čistotu

a prítomnosť základných vecí. Za rektorát a za vedenie rektorátu bola pri prejednávaní podmienok odvolania žalobcu z funkcie.

26. V konaní vypovedal svedok prof. P., ktorý uviedol, že v čase odvolania žalobcu bol prorektorom pre vedu a výskum a súčasne bol aj zástupcom štatutárneho zástupcu, kedy mal právo podpisovať listiny za neho. V odvolaní z funkcie žalobcu je jeho podpis, v zmysle plnomocenstva, ktorým ho prof. MUDr. Mirossay, DrSc. ako rektor UPJŠ poveril zastupovaním v jeho neprítomnosti a to na začiatku jeho funkčného obdobia. Pamätá si, že pán kvestor vyjadroval na vedení viackrát nespokojnosť s prácou žalobcu ako riaditeľa. Následne vedenie univerzity sa rozhodlo prijať komisiu, ktorá osobne na mieste prešetrí skutkový stav na internátoch. To odvolanie nasledovalo po tom, keď sa zistili niektoré nedostatky. Bola nejaká zápisnica z tej komisie. V tomto prípade odvolania žalobcu z funkcie určite túto vec konzultovali s rektorom buď telefonicky alebo dopredu. Takéto vážne veci si nedovolil nikdy a sám podpísať bez dohody s ním.

27. V konaní vypovedala svedkyňa T., ktorá uviedla, že na Univerzite Pavla Jozefa Šafárika pracuje už 8 rokov, je v priamej riadiacej pôsobnosti kvestora ako vedúca úseku verejného obstarávania a v tom čase žalobca bol v riadiacej pôsobnosti pána rektora ako riaditeľ univerzitného pracoviska. Čo sa týka odvolania pána Ing. Saba, k tomu nemôže nič povedať, nemala ako vedúca úseku verejného obstarávania žiadne kompetencie, ani dosah na odvolanie resp. menovanie niekoho iného. Žalobca ako riaditeľ Študentských domovov a jedální bol kolega, ktorý keď potreboval niečo obstarávať, tak im predložil nám požiadavku a my sme obstarávali. Na Univerzite na vnútorné procesy majú vypracovanú smernicu, kde je uvedené, že pokiaľ niekto má potrebu z pracovísk niečo zaobstaráť, tak musí predložiť podrobnú požiadavku so všetkými náležitosťami, aby sa verejné obstarávanie mohlo spustiť. Čo sa týka verejného obstarávania na dodávku a montáž technologického vybavenia kuchyne a výtvarní stravy v objekte E na Moyzesovej ulici, tam bol problém v tom, že túto súťaž robili 3-krát. Pri prvej predloženej požiadavke asi v 2013 pri prvej predloženej požiadavke samé s kolegyňou identifikovali nejaké sporné položky, tak požiadavku písomne vracali žalobcovi s tým, aby sa upravili položky do súťaže tak, aby bol prístup rôznym dodávateľom a teda aj nejakým modifikovaným modelom. Potom bolo potvrdené žalobcom, že jednoducho je to v poriadku, tak to vyhlásili. Vzápätí na to mali 2 žiadosti o nápravu, kde v podstate uchádzači potvrdili, že je to odkaz na jeden konkrétny výrobok, čiže obmedzujú súťaž. Na základe toho bola táto súťaž zrušená. Následne požiadali o prepracovanie špecifikácie tak, aby nebola tá súťaž obmedzená. Požiadavka bola prepracovaná žalobcom, vyhlásili novú súťaž a v podstate pri konci súťaže zase zistili, že tam bola takisto podaná námietka, pretože súťažili o model, ktorý sa už nevyrába. Čiže zase museli túto súťaž zrušiť druhýkrát a potom tretíkrát vyhlasovali súťaž, ktorá už bola úspešná, ale to už bolo s novým pánom riaditeľom. Medzi týmito jednotlivými požiadavkami bola žalobcovi zadaná nejaká lehota pánom kvestorom. V tomto konkrétnom prípade sa podľa názoru svedkyne dali našpecifikovať dané požiadavky správne, pretože ten, kto zadáva požiadavku, má mať prehľad o tom, čo je na trhu a zadať tak tie požiadavky a tie špecifiká, že vlastne takýto výrobok na tom trhu naozaj je. Zamestnanci na úseku verejného obstarávania len garantujú proces toho verejného obstarávania. Ak aj zariadenia žalobcom zadané do požiadavky boli súčasťou projektu výstavby objektu budovy E, je to v podstate irelevantné a neznamená to, že ak niekto urobil nejaký projekt v roku Pána, tak sa tento dá použiť aj 30 rokov nato. Podrobná požiadavka, ktorá vyšla od žalobcu smerovala k tomu, aby niektorí uchádzači alebo niektorý konkrétny uchádzač mohol byť úspešný, čo bolo veľmi neprijemné, uchádzačom v súťaži museli odpovedať, prečo sú požiadavky tak stanovené, že vlastne ich obmedzujú či diskriminujú v účasti na tejto verejnej súťaži.

28. V konaní vypovedala svedkyňa T. ktorá uviedla, že ona bola vedúcou jedálne. Na Prírodovedeckej fakulte stravovacia komisia nefungovala na báze pravidelných stretnutí, vždy sa stravovacia komisia konala z popudu buď zo strany členov stravovacej komisie, alebo keď bol nejaký problém, tak sa to riešilo. Bol konkrétny problém, bola sťažnosť, riešilo sa to. Ona dostávala e-maily, aj žalobca a tie sa riešili, ako sa dali riešiť. E-maily, ktoré boli v jej právomoci, tak ich riešila ona. Pokiaľ to bolo niečo iné, k čomu sa mal vyjadriť žalobca, tak sa vyjadroval on a to cez systém AIS - Akademický informačný systém. K zápisnici zo stretnutia stravovacej komisie zo dňa 14.06.2012 svedkyňa uviedla, že má vedomosť, že bolo nejaké takéto zasadanie, avšak ona takúto zápisnicu z tohto nevidela.

29. V konaní vypovedal svedok M., ktorý uviedol, že stretli sa najskôr s vedením fakulty ohľadom zlepšenia kvality stravy na jednotlivých pracoviskách, hlavne čo sa týka výdaja stravy a následne bola vedením schválená stravovacia komisia, ktorej bol členom. Bolo dohodnuté stretnutie za účasti aj

žalobcu a kvestora, kde sa dohodli na určitých pravidlách, ako bude fungovať stravovacia komisia. My sme robili nejaké správy ohľadom výdaja stravy. Stravovacia komisia v počte 6tich alebo 7ich členov sa niekoľkokrát stretla. On písal správy z toho, ktoré poskytoval pánovi kvestorovi, aj žalobcovi. To prvé stretnutie stravovacej komisie bolo aj za účasti vedúcej jedálne. Potom bolo ešte jedno stretnutie, ktoré dohodol žalobca, kde už nebol prítomný, kde bola prítomná len vedúca jedálne, kde sme si prešli v podstate len nejakú správu, povedali nejaké ďalšie návrhy činnosti. Vzhľadom na to, že po tom druhom stretnutí nevideli nejaké zmeny, alebo zlepšenia, tak sa rozhodli, že aktívnu účasť stravovacej komisie zanecháme. Stravovacia komisia sa týmto spôsobom nejako sama rozpustila. On osobne podal pánovi dekanovi oficiálny list, že sa vzdáva členstva v tejto stravovacej komisii. Táto komisia bola zriadená dobrovoľne, avšak keďže sa to nejako neposúvalo a je zrejmé, že ani fakulta k nejakým zlepšeniam nepristúpila, účasť tejto komisie nevedla k ničomu, tak sa rozhodli, že sa takejto činnosti prestanú venovať. Za riaditeľovania žalobcu sa rozbehli len nejaké drobnosti. Pani vedúca jedálne začala reagovať na fórum, ktoré je zriadené prostredníctvom internetu. V tom čase možno začala aj pestrejšia strava, avšak čo sa týka kvality a množstva sa to výrazne neposunulo. Žalobca s nimi spolupracoval tak, že reagoval na emaily. Oni viac komunikovali s vedúcou jedálne. List, ktorým sa vzdal členstva bol reakciou práve na odpovede vedúcej jedálne.

30. V konaní vypovedal svedok V. ktorý uviedol, že jediný kontakt so žalobcom bol nepriamy. Jeden z problémov sociálnej oblasti bola kvalita stravy. Dlhodobu sa zamestnanci sťažovali na všetkých jedálňach a množili sa žiadosti o výnimky zo stravovania v ich zariadeniach z rôznych dôvodov. Po nástupe do svojej funkcie sa pokúsil zriadiť stravovaciu komisiu., táto rozbehla svoju činnosť a komunikovala s kvestorom, aj s riaditeľom študentských domovov. Priebežne ho informovali o tom, že na webe zverejňujú sťažnosti napríklad aj s fotografiami stravy, kedy sa sťažovali na veľkosť porcií, zle vyzerajúce jedlo a podobne a paralelne v informačnom systéme je diskusné fórum, kde zamestnanci a študenti môžu písať sťažnosti. Potom po nejakom čase cca rok, komisia mu oznámila, že chce rezignovať, pretože z druhej strany necítila žiadnu snahu o konkrétnu komunikáciu a potom celý proces snahy o zlepšenie stravovania išiel do stratena. Kolega Nemček ho navštívil osobne a vyjadril svoju rezignáciu z dôvodu totálneho znechutenia, že v tom procese proste nenachádza nejakého partnera, aby sa vôbec niečo riešilo. Partnerom mali byť študentské domovy a jedálne, kde bol riaditeľ, vedúca jedálne. To bola tá druhá strana, ktorá zodpovedala za dodávku stravy. Momentálne existuje rozdiel v stravovaní a v strave počas toho, kedy bol riaditeľom školských domov a jedálni žalobca a teraz, lebo všeobecná mienka je, že áno, strava je lepšia. Ohľadom dôvodu odvolania z funkcie - nesplnenie termínov na predloženie podrobnej požiadavky na dodávku a montáž technologického vybavenia kuchyne a výdajne stravy v objekte „F“ na Moyzesovej ulici, konkrétne detaily neviem, ale na kolégiu rektora bola minimálne informácia, že mešká dokončenie tejto jedálne.

31. V konaní vypovedal svedok RNDr. Rastislav Adámek PhD., ktorý uviedol, že keďže zamestnanci boli nespokojní so stravou, tak bola zriadená stravovacia komisia a následne bolo dohodnuté stretnutie medzi zamestnancami a touto stravovacou komisiou. Tam boli predložené nejaké požiadavky, čo sa týka vylepšenia stravy a tým bolo to stretnutie uzavreté. Potom očakávali, že budú nejaké zlepšenia a asi po roku vedúci tejto stravovacej komisie podal opätovne takéto požiadavky a tieto požiadavky boli posielané emailom žalobcovi. Keďže nedošlo k žiadnej náprave, tak asi po roku požiadali o ukončenie členstva, resp. činnosti tejto stravovacej komisie. Žalobca komunikoval so stravovacou komisiou mailom, ale obsah svedok nepoznal, lebo to mal na starosti p. Nemeček. Na tie požiadavky, ktoré vtedy predložili, nebola žiadna odpoveď.

32. V konaní vypovedala svedkyňa B. ktorá uviedla, že bola členkou komisie pre verejné obstarávanie. Jej náplňou práce je len dodržiavanie právneho postupu pri otváraní obálok a podobne, ale čo malo byť obsahom konkrétne, toto nebolo mnou preskúmané. Až ďalší kolegovia, členovia tejto komisie po otvorení obálok skúmali z obsahovej stránky prílohy, či to zodpovedá tomu zadaniu v tej konkrétnej veci. Ona ako právnik podpisovala na predbežných finančných kontrolách len čo sa týka kontroly právnych predpisov Obchodného zákonníka, zákona o cenách, zákona o vysokých školách a podobne.

33. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

34. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách, pracovnoprávne vzťahy zamestnancov verejných vysokých škôl a štátnych vysokých škôl so zamestnávateľom upravuje osobitný predpis,2) ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Podľa § 74 ods. 1 zákona o vysokých školách, na vysokých školách ako zamestnanci pôsobia vysokoškolskí učitelia, výskumní pracovníci, umeleckí pracovníci a ostatní zamestnanci.

36. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone prác vo verejnom záujme, tento zákon upravuje práva a povinnosti zamestnancov a zamestnávateľov pri výkone práce vo verejnom záujme.

37. Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone prác vo verejnom záujme, na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa vzťahuje Zákonník práce, ak tento zákon alebo osobitný predpis 2) neustanovuje inak.

38. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone prác vo verejnom záujme, zamestnanec podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá je v pracovnoprávnom vzťahu k zamestnávateľovi uvedenému v § 1 ods. 2 pri výkone práce vo verejnom záujme, ako aj štatutárny orgán, ktorý je v pracovnoprávnom vzťahu k zamestnávateľovi.

39. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ďalej len ZP), na právne vzťahy vyplývajúce z výkonu verejnej funkcie sa vzťahuje tento zákon, ak to výslovne ustanovuje alebo ak to ustanovuje osobitný predpis.

40. Podľa § 13 ods. 1 ZP, zamestnávateľ je v pracovnoprávnych vzťahoch povinný zaobchádzať so zamestnancami v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania ustanovenou pre oblasť pracovnoprávnych vzťahov osobitným zákonom o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon).

41. Podľa § 17 ods. 2 ZP, právny úkon, na ktorý neudelil predpísaný súhlas príslušný orgán alebo zákonný zástupca alebo na ktorý neudelili predpísaný súhlas zástupcovia zamestnancov, právny úkon, ktorý nebol vopred prerokovaný so zástupcami zamestnancov, alebo právny úkon, ktorý sa neurobil formou predpísanou týmto zákonom, je neplatný, len ak to výslovne ustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis.

42. Podľa § 42 ods. 1 ZP, pracovný pomer sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Jedno písomné vyhotovenie pracovnej zmluvy je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi.

43. Podľa § 42 ods. 1 ZP, ak osobitný predpis ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako predpoklad vykonávania funkcie štatutárneho orgánu alebo vnútorný predpis zamestnávateľa ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako požiadavku vykonávania funkcie vedúceho zamestnanca v priamej riadiacej pôsobnosti štatutárneho orgánu, pracovný pomer s týmto zamestnancom sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou až po jeho zvolení alebo vymenovaní.

44. Podľa § 1 zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou (ďalej len antidiskriminačný zákon), tento zákon upravuje uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania a ustanovuje prostriedky právnej ochrany, ak dôjde k porušeniu tejto zásady.

45. Podľa § 2 ods. 1 antidiskriminačného zákona, dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti. 1a).

46. Podľa § 3 ods. 1 antidiskriminačného zákona, každý je povinný dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v oblasti pracovnoprávnych a obdobných právnych vzťahov, sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, poskytovania tovarov a služieb a vo vzdelávaní.

47. Podľa § 6 ods. 1 antidiskriminačného zákona, v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa v pracovnoprávných vzťahoch, obdobných právnych vzťahoch a v právnych vzťahoch s nimi súvisiacich zakazuje diskriminácia osôb z dôvodov podľa § 2 ods. 1.

48. Podľa § 9 ods. 1 antidiskriminačného zákona, každý má podľa tohto zákona právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou.

49. Podľa § 9 ods. 2 antidiskriminačného zákona, každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadostučinenie.

50. Podľa § 137 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

51. V prvom rade sa súd zaoberal argumentáciou žalovaného o prípustnosti takejto žaloby s poukazom na ustanovenie § 137 Civilného sporového poriadku.

52. Ustanovenie § 137 CSP obsahuje demonštratívny výpočet druhov žalôb, pričom úplne nová koncepcia je zakotvená v písm. c/ a d/ predmetného ustanovenia, kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písm. d/. V tomto prípade záujmom zákonodarcu pri formulovaní uvedeného ustanovenia bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určení neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mŕňajú sa účelu žaloby určovacej. Písm. c/ predmetného ustanovenia vychádza z predchádzajúceho ustanovenia § 80 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, no s obmedzením, podľa ktorého naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu.

53. Vychádzajúc z ustanovenia § 137 písm. c/ CSP určovacou žalobou takéhoto typu sa žalobca môže domáhať vydania rozhodnutia súdu o tom, že tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, ktorý by mal spočívať v tom, že právne postavenie žalobcu bez takéhoto určenia je ohrozené alebo neisté. To znamená, že tu musí existovať aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno odstrániť iným právnym prostriedkom. Povinnosť preukázať prítomnosť naliehavého právneho záujmu na určení, či tu právo je alebo nie je, v konaní zaťažuje žalobcu, pričom naliehavý právny záujem musí nutne existovať v čase vyhlásenia rozsudku.

54. Z formulácie žalobného petitu je zrejmé, že žalobca sa domáha určenia neplatnosti odvolania z funkcie učeného listom žalovaného zo dňa 26.7.2013.

55. V prvom rade je potrebné uviesť, že aj napriek zmene procesného právneho predpisu, ktorým bol pôvodný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok zrušený a nahradený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilným sporovým poriadkom žalobca naďalej trval na pôvodnom petite žaloby, ktorú však náš právny poriadok už od účinnosti CSP od 1.7.2016 nepozná. Ustanovenie § 137 písm. c) CSP predpokladá už len žaloby na vyslovenie, že tu právo je alebo nie je za podmienky preukázania naliehavého právneho záujmu.

56. Zákon č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov osobitne neupravuje náležitosti odvolania riaditeľa školy z funkcie. Nerobí tak ani zákon č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme, ktorý v § 1 ods. 4 stanovuje, že na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa vzťahuje Zákonník

práce, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Platný Zákonník práce (zákon č. 311/2001 Z. z. účinný od 01. 04. 2002) tiež neupravuje náležitosti odvolania z funkcie a možnosť zamestnanca brániť sa proti odvolaniu z funkcie. Žiaden z uvádzaných právnych predpisov výslovne neupravuje možnosť namietat' platnosť odvolania z funkcie riaditeľa školy. Právo na súdnu ochranu však podľa článku 46 Ústavy SR patrí medzi základné práva. Treba preto pripustiť možnosť súdnej ochrany z funkcie odvolaného zamestnanca aj cestou určovacej žaloby podľa 137 písm. c) CSP.

57. V tomto prípade z obsahu žaloby a jeho skutkového odôvodnenia je zrejmé, že žalobca sa cítil dotknutý odvolaním z funkcie a to aj z dôvodu, že podľa jeho názoru dôvody odvolania z funkcie neboli naplnené. Zároveň touto žalobou sa chcel domôcť následnej finančnej kompenzácie v podobe náhrady platu odo dňa odvolania z funkcie.

58. Súd mal za to, že aj v prípade, ak žalobca po dátume účinnosti Civilného sporového poriadku nezmenil formuláciu žaloby a stále domáhal sa určenia neplatnosti odvolania z funkcie, má na tomto naliehavý právny záujem, nakoľko daná žaloba by mohla byť podkladom k rozhodovaniu o prípadnej náhrade platu. To znamená, že vyriešenie otázky neplatnosti odvolania či už z dôvodu jeho formálnych nedostatkov resp. pre nenaplnenie dôvodov uvedených v odvolaní, je dostatočným základom pre uplatnenie ďalšieho finančného nároku žalobcu. Súd zároveň poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 06. decembra 2016, sp. zn.1KO 4/2016, ktoré hovorí, že: „Zmena štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním z funkcie zo strany služobného úradu nemá charakter individuálneho správneho aktu, ktorý by podliehal súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, nakoľko ide o spor pracovnoprávnej povahy a prostriedkom právnej ochrany je určovacia žaloba podľa civilného práva.“ V prípade, ak by súd neakceptoval možnosť domáhať určenia neplatnosti odvolania z funkcie takouto žalobou, dopustil by sa procesnej chyby odňatia možnosti konať pred súdom, ktorou by sa strane sporu znemožnila realizácia jej procesných práv za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Takýto postup by bol odmietnutím spravodlivosti a porušením čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

59. Žalobca ako formálny dôvod neplatnosti odvolania z funkcie uvádzal, že dané odvolanie nebolo podpísané osobou na to oprávnenou. V konaní bolo predložené plnomocenstvo rektora žalovaného Prof. MUDr. Ladislava Mirossayho, Dr.Sc., na základe ktorého na dobu svojej neprítomnosti splnomocnil prorektora prof... na zastupovanie jeho osoby a podpisovanie písomností administratívno-právneho a prevádzkového charakteru, ako korešpondencia s organizáciami, štátnymi a správnymi orgánmi a úradmi, ďalej vnútorné univerzitné predpisy a ďalšie písomnosti a dokumenty, ktorých podpisovanie je v kompetencii štatutárneho orgánu, odpovede na listy ústavných činiteľov a verejných činiteľov SR, písomnosti týkajúce sa investičnej výstavby, verejného obstarávania, atď. Už len z citovaného znenia plnomocenstva je zrejmé, že prorektor bol oprávnený podpisovať akékoľvek písomné právne úkony, ktoré sú v kompetencii rektora ako štatutárneho orgánu a preto odvolanie z funkcie nemá žiadnu formálnu vadu v podobe chýbajúceho oprávnenia prorektora na jeho podpísanie, nakoľko tento bol rektorom riadne splnomocnený aj na tento typ úkonu.

60. Ďalej sa súd zaoberal obsahovými náležitosťami odvolania z funkcie, kedy súd odkazuje na už prijatú judikatúru - rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 178/2004, 5Cdo 253/2007, od ktorých sa nemal potrebu odkloniť ani v tomto konaní. V uvedených rozhodnutiach bol vyslovený právny názor, že sankciou neplatnosti pre nedodržanie obsahových náležitostí môže byť právny úkon postihnutý iba vtedy, ak to výslovne ustanovuje zákon. Nie je preto dôvodné vzťahovať na daný prípad právnu úpravu týkajúcu sa obsahových náležitostí výpovede z pracovného pomeru, resp. okamžitého skončenia pracovného pomeru. Pri výpovedi z pracovného pomeru alebo okamžitom skončení pracovného pomeru, končí pracovný pomer, v rámci ktorého bolo realizované jedno zo základných práv občana - právo na prácu, zatiaľ čo pri odvolaní z funkcie riaditeľa školy pracovnoprávny vzťah, vyplývajúci z výkonu práce vo verejnom záujme nekončí, ale trvá ďalej. Právo zotrvať vo funkcii založenej menovaním nie je súčasťou základných práv upravených v druhej hlave Ústavy Slovenskej republiky.

61. Za otázku zásadného právneho významu Najvyšší súd SR považoval posúdenie, či v právnom úkone - odvolanie z funkcie riaditeľa školy z hľadiska jeho určitosti a zrozumiteľnosti, postačuje len citácia zákonného ustanovenia, podľa ktorého zriaďovateľ tento právny úkon robí a či postačuje, ak zriaďovateľ až v konaní o neplatnosť odvolania z funkcie preukazuje, ktoré konkrétne všeobecne záväzné právne

predpisy boli závažne porušené. Nárok zastávať funkciu a zotrvanie v nej, nie je nárokom vplývajúcim z pracovno-právnych vzťahov, v zmysle rovnovážneho postavenia zamestnávateľa a zamestnanca, kedy Zákonník práce chráni práva zamestnanca z hľadiska naplnenia kvalifikovaných skutkových podstát skončenia pracovného pomeru (výpoveďou, okamžitým skončením) a už rozhodne nie je právom, ktoré by požívalo ústavnú ochranu (čl. 35 Ústavy Slovenskej republiky, vrátane interpretačného pravidla vyjadreného v čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky).

62. Odvolanie z funkcie je (jednostranným) právnym úkonom, pretože je prejavom vôle smerujúcim k vzniku, zmene alebo zániku tých práv, ktoré právne predpisy s takým prejavom spájajú (§ 34 Občianskeho zákonníka). Pre jeho určitosť a zrozumiteľnosť sa vyžaduje, aby v ňom bola uvedená funkcia, z ktorej sa zamestnanec odvoláva a deň, ktorým sa z nej odvoláva. Žiadne z ustanovení uvedených predpisov ale neustanovuje, aby v odvolaní z funkcie boli uvedené dôvody, pre ktoré je zamestnanec odvolaný. Sankciou neplatnosti pre nedodržanie obsahových náležitostí ale môže byť právny úkon postihnutý iba vtedy, ak to výslovne ustanovuje zákon. Odvolanie z funkcie riaditeľa školy pre svoju formálnu platnosť nevyžaduje uvedenie dôvodov, a je preto potrebné vykladať ho ako prejav vôle, smerujúci k zániku práva, ktoré právny predpis s takýmto prejavom spája.

63. Je však pravdou, že v prípade, ak už zamestnávateľ uviedol v odvolaní z funkcie dôvody odvolania, je tu právo a tým aj naliehavý právny záujem zamestnanca sa domáhať vyslovenia neplatnosti odvolania pre nenaplnenie uvedených dôvodov odvolania resp. že dôvody odvolania neboli dané i keď takto konkrétne žalobca žalobný petít nešpecifikoval a ostal len v rovine všeobecného konštatovania neplatnosti daného odvolania. Súd mal za to, že v prípade, ak by žalobu zamietol z dôvodu, že žalobný petít neznel tak, že dôvody odvolania z funkcie neboli dané, bolo by to odmietnutím spravodlivosti.

64. Súd posudzoval platnosť daného odvolania z funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ v Košiciach aj s prihliadnutím na Časť II. Čl. 3 časť B/ bod 7. Pracovného poriadku UPJŠ v Košiciach č.j. 2106/2013 zo dňa 20.6.2013. Súd sa pri tomto musel stotožniť s argumentáciou žalovaného, a to že z dikcie uvedeného ustanovenia nevyplýva, že sa musí jednať o opakované neplnenie tej istej pracovnej povinnosti zo strany vedúceho zamestnanca. Práve naopak môže ísť o opakované neplnenie rôznych pracovných povinností riaditeľa, ktoré žalobcovi vyplývali z uzavretej pracovnej zmluvy a náplne práce, a na ktoré bol zo strany svojho priameho nadriadeného upozorňovaný, čo bolo aj v tom to prípade. Je aj pravdou, že v texte pracovného poriadku nikde nie je stanovená povinnosť priameho nadriadeného vedúceho zamestnanca upozorňovať ho na neplnenie jeho pracovných povinností písomnou formou tak, ako by to bolo bývalo v klasickom pracovnoprávnom vzťahu pred daním výpovede. Žalobca domnieval, že takto mal postupovať zamestnávateľ - žalovaný aj v jeho prípade pred odvolaním jeho osoby z funkcie, tento názor žalobcu je nesprávny. Žalobca si neuvedomuje, že tak ako tu už bolo uvedené, nárok zastávať funkciu a zotrvanie v nej, nie je nárokom vplývajúcim z pracovno-právnych vzťahov, v zmysle rovnovážneho postavenia zamestnávateľa a zamestnanca, kedy Zákonník práce chráni práva zamestnanca z hľadiska naplnenia kvalifikovaných skutkových podstát skončenia pracovného pomeru (výpoveďou, okamžitým skončením). Práve preto na odvolanie z funkcie resp. aj na postup pred odvolaním z funkcie nemožno ani analogicky aplikovať ustanovenia ZP o výpovedi danej zamestnávateľom zamestnancovi, konkrétne v zmysle ust. § 63 ods. 1 písm. d) bod 4. ZP a to najmä s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 2 ZP. Tu je nutné poznamenať, že ani ZP ani iný osobitný právny predpis výslovne neustanovuje, že na vzťahy vyplývajúce z menovania do funkcie je potrebné aplikovať ustanovenia upravujúce formálny postup ako pred podaním výpovede zamestnávateľom. Takýmto zrovnoprávnením pracovnoprávneho vzťahu so vzťahom založeným menovaním do funkcie, akého sa vlastne žalobca v konaní jeho argumentáciou dožaduje, by sa zotrel akýkoľvek rozdiel medzi týmito dvoma rovinami výkonu práce, čo zákonodarca nemal určite na mysli, nakoľko v takomto prípade by aj pre vzťahy založené menovaním do funkcie pripustil aplikáciu ustanovení ZP v celom rozsahu.

65. Odvolanie z funkcie je (jednostranným) právnym úkonom, pretože je prejavom vôle smerujúcim k vzniku, zmene alebo zániku tých práv, ktoré právne predpisy s takým prejavom spájajú (§ 34 Občianskeho zákonníka). Pre jeho určitosť a zrozumiteľnosť sa vyžaduje, aby v ňom bola uvedená funkcia, z ktorej sa zamestnanec odvoláva a deň, ktorým sa z nej odvoláva. Tieto obsahové náležitosti odvolania navrhovateľa z funkcie zo dňa 10.7.2013 spĺňa. Žiadne z ustanovení právnych predpisov neustanovuje, aby v odvolaní z funkcie boli pod sankciou neplatnosti uvedené dôvody, pre ktoré zamestnanec odvolaný. Sankciou neplatnosti môže byť právny úkon postihnutý iba vtedy, ak to výslovne ustanovuje zákon.

66. Na základe uvedeného súd právne uzavrel, že odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ v Košiciach zo dňa 10.7.2013 je platným právnym úkonom, nakoľko spĺňa tak formálne ako aj obsahové náležitosti.

67. Žalobca zároveň v konaní uviedol, že postupom žalovaného sa cítil diskriminovaný. Podľa § 307 C.s.p. antidiskriminačný spor je spor, ktorý sa týka porušenia zásady rovnakého zaobchádzania podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou. Podľa § 6 ods. 1 antidiskriminačného zákona v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa v pracovnoprávných vzťahoch, obdobných právnych vzťahoch a v právnych vzťahoch s nimi súvisiacich zakazuje diskriminácia osôb z dôvodov podľa § 2 ods. 1. Osobitnú množinu sporov v civilnom súdnom konaní teda predstavujú antidiskriminačné spory, t.j. spory týkajúce sa porušenia zásady rovnakého zaobchádzania podľa antidiskriminačného zákona.

68. Subjektívny názor žalobcu na diskrimináciu jeho osoby nie je dôvodom na prijatie záveru, že vo vzťahu k nemu mohlo dôjsť k diskriminačnému postupu žalovaného (uznesenie Ústavného súdu SR z 30. 4. 2009 sp. zn. IV. ÚS 16/09). Žalobca musí prioritne uniesť dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností, z ktorých možno odvodiť, že došlo k priamej alebo nepriamej diskriminácii, resp. zásady rovnakého zaobchádzania. Žalobca musí tvrdiť a zároveň aj predložiť také dôkazy (uniesť dôkazné bremeno), z ktorých možno dôvodne usúdiť, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo. Súčasne musí tvrdiť, že pohnútkou diskriminačného konania je jeho pohlavie, sexuálna orientácia, náboženské vyznanie alebo viera, rasový pôvod, národnostný pôvod alebo etnický pôvod, farba pleti, jazyk, sociálny pôvod, majetok, rod, nepriaznivý zdravotný stav alebo zdravotné postihnutie, vek, manželský stav, rodinný stav, povinnosti k rodine, členstvo alebo činnosť v politickej strane alebo v politickom hnutí, v odborovej organizácii, v inom združení alebo iné postavenie (§ 2 ods. 1 antidiskriminačného zákona). Až následne sa presúva dôkazné bremeno na žalovanú stranu, ktorá má právo preukazovať svoje tvrdenia, že neporušila zásadu rovnakého zaobchádzania. Posun v dôkaznom bremene teda v zmysle uvedeného nie je automatický, nenastáva ihneď ako žalobca vyhlási, že je diskriminovaný.

69. Každý má právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou. Každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadostučinenie. Ak by primerané zadostučinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodržaním rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie dotknutej osoby, môže sa táto osoba domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu takejto náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a na všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku.

70. Ďalšou možnosťou prichádzajúcou do úvahy v prípade, že sa určitá osoba domnieva, že diskriminačné konanie, ktoré bolo voči nej nasmerované, má za cieľ alebo následok zásah do jej ľudskej dôstojnosti, súkromia alebo občianskej cti, je možnosť obrátiť sa na súd s tzv. žalobou na ochranu osobnosti. Takouto žalobou sa možno najmä domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby sa dotknutej osobe poskytlo primerané zadostučinenie. V prípadoch, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, dotknutá osoba má tiež právo domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku takejto náhrady by súd určil vždy s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu. V konaní o žalobe na ochranu osobnosti sa však na rozdiel od prípadov, kedy by súd rozhodoval o porušení zásady rovnakého zaobchádzania, neaplikuje obrátené dôkazné bremeno.

71. Ako vyplýva zo samotného petitu žaloby a opisu skutkového stavu žalobca sa svojou žalobou domáha výslovne vyslovenia určovacieho výroku o neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ v Košiciach a nie nápravy v súvislosti s porušením zásady rovnakého zaobchádzania resp. nárokov titulom ochrany osobnosti. Žalobca nikdy netvrdil, že odvolanie z funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ v Košiciach je diskrimináciou z dôvodu jeho pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, z dôvodu jeho zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného

alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia. Taktiež nároky vyplývajúce z ochrany osobnosti by museli byť formulované inak, t.j. aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby sa dotknutej osobe poskytlo primerané zadosťučinenie. Opätovne súd uvádza, že takto žaloba formulovaná žalobcom nie je a preto súd neposudzoval a na daný skutkový stav neaplikoval ustanovenia § 11 a nasl. OZ, ani ustanovenia Antidiskriminačného zákona.

72. Po ustálení záveru, že odvolanie z funkcie netrpí tak formálnymi ako ani obsahovými vadami, sa súd následne zaoberal otázkou, či došlo k naplneniu dôvodov odvolania z funkcie a to 1/ pretrvávajúce problémy s ubytovaním zahraničných hostí na internátoch ŠDaJ i napriek upozorneniam na tento problém, 2/ nespĺnenie termínov na predloženie podrobnej požiadavky na dodávku a montáž technologického vybavenia kuchyne a výdajne stravy v objekte F na Moyzesovej ulici a 3/ nedostatočná spolupráca so stravovacou komisiou PF UPJŠ.

73. K bodu 1/ pretrvávajúce problémy s ubytovaním zahraničných hostí na internátoch ŠDaJ i napriek upozorneniam na tento problém, súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že tento dôvod odvolania bol naplnený. Z výpovedí svedkov jednoznačne vyplynulo, že od roku 2008 sa stav hosťovských (ale aj študentských) izieb postupne zhoršoval, nedosahoval žiaden bežný štandard, až nakoniec uvedené internátne izby žalovaný prestal využívať pre hostí, a týchto presúval do iného zariadenia, čím prišiel o možnosť zárobku. Dané izby nevyžadovali žiadne veľké investície, iba lepšiu starostlivosť a dohľad nad čistením izieb, podláh, kúpeľní, lôžkovín, bežnou údržbou a opravami nábytku, zabezpečením nových potrebných kusov záclon, posteľného oblečenia, doplnením smerového označenia tabuľkami a to prípadne aj v anglickom jazyku kvôli zahraničnej klientele a podobne. Na tento stav bol žalobca upozorňovaný ešte v roku 2010, kedy to s ním ústne prejednávali p. Tomaščiková a p. Hvosťovičová, no k náprave nedošlo a to ani do roku 2013, kedy bol žalobca aj z tohto dôvodu odvolaný z funkcie.

74. Žalobca sa bránil, že dôvod - pretrvávajúce problémy s ubytovaním zahraničných hostí na internátoch ŠDaJ sa prelína cez dve menovacie obdobia, počas ktorých žalobca bol riaditeľom. Spájanie nedostatkov zistených v jednom menovacom období s nedostatkami, ktoré sa objavili v druhom menovacom období a považovať ich spolu za pretrvávajúce nedostatky je neprijateľné. Podľa názoru súdu už len skutočnosť, že ani od menovania do funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ v Košiciach v roku 2011, žalobca za cca 2,5 roka do dátumu jeho odvolania z funkcie v júli 2013 neučinil nič na odstránenie zanedbaného a neprijateľného stavu hosťovských izieb na internáte, svedčí o tom, že dôvod 1/ na odvolanie z funkcie bol daný a plne na mieste. Súd si ešte dovoľuje poznamenať, že žalobca bol menovaný do funkcie riaditeľa ŠDaJ UPJŠ, t.j. bol v postavení vedúceho zamestnanca, kedy sa od neho očakáva samostatné uvažovanie, prijímanie rozhodnutí v rámci jeho kompetencií a vysoká dávka zodpovednosti za veci vykonané resp. aj opomenuté. Ak žalobca neustále v konaní argumentoval, že na danú skutočnosť nebol (písomne) upozornený, nebola mu daná lehota na odstránenie nedostatkov, ktorých zoznam dostal až v júni 2013 a až vtedy ich začal postupne odstraňovať, potom je nutné konštatovať, že žalobca si zrejme neuvedomil, čo sa od neho očakáva ako od riaditeľa. Odstraňovanie tak očividných nedostatkov, aké boli spísané v zápise z 26.4.2013, zodpovedalo náplni práce žalobcu, a teda nemal byť preňho potrebný žiaden príkaz či zadanie.

75. K bodu 2/ nespĺnenie termínov na predloženie podrobnej požiadavky na dodávku a montáž technologického vybavenia kuchyne a výdajne stravy v objekte F na Moyzesovej ulici, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca tzv. prerábal zoznam požiadaviek niekoľkokrát, pričom ústne dohodnuté termíny predloženia konečných požiadaviek s kvestorom nerešpektoval. Skutočnosť, že na technologické vybavenie kuchyne a výdajne stravy v objekte F na Moyzesovej ulici boli uskutočnené tri verejné obstarávania a až to posledné bolo úspešné, avšak už pod vedením inej osoby než žalobcu, je zrejme z vykonaného dokazovania, najmä z výpovede svedkyne p. Nagyovej, a žalobca uvedené vlastne ani nepoprel, iba to inak odôvodňoval (produkt sa síce nevyrábala, ale stále na trhu predával atď.), a preto súd z uvedeného vychádzal ako z nespornej skutočnosti. Ak aj v konaní nebol predložený písomný dôkaz o tom, že žalobcovi boli uložené termíny na predloženie požiadaviek, ktoré nedodržiaval, je nepochybné z výpovedí všetkých svedkov, ktorí o tomto mali vedomosť, že žalobca tak neučinil. Súd nemal dôvod týmto výpovediam neuveriť, nakoľko z časového aj skutkového hľadiska výpovede svedkov boli totožné. Súd potrebuje poznamenať, že konkrétny dôkaz o písomne uloženej lehote na predloženie požiadaviek nebol pre preukázanie naplnenia tohto dôvodu odvolania potrebný, pretože aj

tu titulom postavenia žalobcu ako riaditeľa sa uňho predpokladalo samostatné efektívne uvažovanie a rozhodovanie. Preto súd uzavrel, že dôvod 2/ odvolania z funkcie bol daný.

76. Žalobca dôvodil, že ak mu dňa 10.7.2013 bola vyplatená odmena vo výške 400,00 Eur a to za aktívnu účasť pri príprave podkladov pre verejné obstarávanie na dodávku a montáž technologického vybavenia novej kuchyne a výdajne stravy, za prípravu podkladov pre revízie zariadení a spotrebičov a za prípravu podkladov pre verejné obstarávanie surovín pre potreby ŠJ, tak odvolanie z funkcie z dôvodu 2/ je proti logike a neprijateľné. Súd tu poukazuje na výpoveď rektora a kvestora, ktorí zhodne uviedli, že odmeny sa vyplácali vždy ako keby paušálne všetkým dva krát do roka, v lete a na Vianoce za bežný výkon práce a ak niekto urobil prácu navyše, tak ten mohol dostať odmenu ešte vyššiu. Nevyplatenie odmeny bolo výnimočné, len ak by niekto dostal disciplinárne pokarhanie a podobne. Práve preto súd argumentáciu žalobcu neprijal.

77. K bodu 3/ nedostatočná spolupráca so stravovacou komisiou PF UPJŠ súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že spolupráca žalobcu so stravovacou komisiou spočívala v zopár stretnutiach a to len za prítomnosti vedúcej jedálne (okrem jediného stretnutia, ktorého sa zúčastnil aj žalobca) a v odpovedaní na sťažnosti prostredníctvom informačného systému AIS, avšak k celkovému zlepšeniu stravy nedošlo, iba k tzv. kozmetickým úpravám (vylepený jedálny lístok na okienku), kedy problémy ohľadom veľkosti porcií, vzhľadu, teploty a podobe zotrúvali. To, že spolupráca so stravovacou komisiou nebola dostatočná nakoniec svedčí aj list p. Nemčeka o vzdaní sa funkcie, ktoré odôvodnil ide o prístup k práci všetkých príslušných zodpovedných ľudí a ich kontrole.

78. Žalobca sa bránil, že nebol predpísaný žiaden harmonogram stretávania sa jednotlivých členov stravovacej komisie. Členovia sa stretávali, ak vznikol problém a tento sa riešil. Nikým a ničím nebolo stanovené, že sa má viesť konkrétna agenda s tým súvisiaca. Žalobcovi nebolo tak žiadnym spôsobom presne určené, ako má spolupracovať so stravovacou komisiou. Súd i k tomuto poznamenáva, že žalobca opätovne očakával aj na túto činnosť nejaký konkrétny pokyn, zadanie či inštrukciu, ako má spolupracovať so stravovacou komisiou, pričom však titulom jeho postavenia riaditeľa malo byť prvoradým cieľom zabezpečiť zlepšenie a úpravy v takom rozsahu, aby bol viditeľný výsledný efekt v samotnom podávaní stravy a nielen v odpovedaní na emaily a to aj bez toho, že by bol stanovený akýsi manuál na vedenie tejto agendy.

79. Súd z vykonaného dokazovania vyhodnotil a právne uzavrel, že všetky dôvody odvolania žalobcu z funkcie boli naplnené a preto žalobe nevyhovel. Nakoľko výrok o zaplatení sumy náhrady platu bol závislý od prvého určovacieho výroku, je zrejmé, že i v tejto časti je žaloba nedôvodná a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

80. Súd si aj napriek tomu dovoľuje uviesť, že nárok na náhradu platu v konštrukcii, akej sa žalobca domáha, nie je správna. Žalobca opätovne aplikuje konkrétne ustanovenia o náhrade mzdy, ktoré sa však viažu na neplatnosť skončenia pracovného pomeru, avšak nemôžu byť ani analogicky aplikované na rozdiel medzi platom žalobcu dosahovaným vo funkcii riaditeľa pred 1.8.2013 s platom dosahovaným žalobcom v inej funkcii po 1.8.2013. Súd zároveň súhlasí s argumentáciou žalovaného v tom, že kľúčovou zložkou platu bol aj je osobný príplatok, ktorý je však nenárokovateľnou zložkou a preto je hypotetickou otázkou, či by žalobcovi na neho vznikol nárok, ak by ďalej vykonával funkciu riaditeľa alebo nie.

81. Zároveň zrejmé, že náhradu platu nemožno stotožniť s náhradou škody, keďže žalovaný nič neporušil a nie je daná príčinná súvislosť medzi znížením príjmu žalobcu a rozhodnutím žalovaného najmä z dôvodu štruktúry jeho platu a nenárokovateľnosti osobného príplatku.

82. Žalovaný vzniesol proti nároku na náhradu platu námietku premlčania, nakoľko žalobca si tento nárok v žalobe uplatnil len vo všeobecnej rovine a tento vyčísliť až podaním zo dňa 31.1.2018. V zmysle konštantnej judikatúry Slovenskej republiky je už dávno ustálené, že aj podaním takého návrhu na začatie konania, ktoré má nedostatky vyžadujúce si ich odstránenie v zmysle § 43 Občianskeho súdneho poriadku (teraz § 128 resp. 129 CSP), sa začína súdne konanie s účinkami zachovania procesných aj hmotnoprávných lehôt (R 46/2000). Súd potom nemohol prihliadnuť na argumentáciu žalovaného, že žaloba bola podaná po lehote, ale naopak mal za to, že žaloba bola podaná riadne a včas.

83. Súd vo veci nevykonával všetky navrhované dôkazy, najmä výsluch ďalších osôb ako svedkov, nakoľko dokazovanie vykonané do dňa rozhodovania súd považoval za adekvátne a dostačujúce. Uvedení svedkovia boli na pojednávaní niekoľko krát predvolaní, títo sa nedostavili a preto súd z dôvodu hospodárnosti, ako aj z dôvodu, že vykonané dokazovanie bolo pre rozhodnutie súdu postačujúce, ukončil dokazovanie na poslednom pojednávaní vyhláseným uznesením.

84. Súd má za to, že vyššie uvedeným odôvodnením sa vyjadril ku všetkým otázkam, ktoré mali pre vec podstatný význam a dostatočne objasnili skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkmi konania (ktoré títo v konaní viacnásobne opakovali), nakoľko „všeobecný súd vo svojom rozhodnutí nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.“ (Nález Ústavného súdu SR III. ÚS 16/2002, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03, rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva rozsudok vo veci Ruiz Torijo c. Španielsko z 9. decembra 1994, Annuaire, č. 303-B).

85. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a žalobu zamietol.

86. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

87. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

88. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

89. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a plne úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o konkrétnej výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

90. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

91. V citovanom ustanovení § 257 Civilného sporového poriadku je (podobne ako predtým pri § 150 O.s.p.) fixované moderačné absolútné právo súdu zmierniť dôsledky upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom. Záver súdu o tom, že je tu splnený predpoklad na priznanie práva na náhradu trov konania (podľa § 255 Civilného sporového poriadku), nevyučuje, aby súd súčasne nedospel k záveru, že sú splnené aj predpoklady na aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku. A tak napriek úspechu vo veci súd skonštatuje, že niektorému z účastníkov konania vzniklo právo na náhradu trov konania, lenže sa mu nepriznalo, pretože bolo treba použiť § 257 Civilného sporového poriadku.

92. K uplatneniu zmierňovacieho práva súdu môže dôjsť s prihliadnutím najmä na rôzne aspekty konkrétneho prípadu. Stáva sa tak vtedy, keď súd dôjde k záveru, že povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z rozmanitých dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami.

93. V tomto konkrétnom prípade súd nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcu, spočívajúce v majetkovom, sociálnom či inom postavení žalobkyne, ktorú nemožno považovať za osobu tzv. ekonomicky slabú a preto súd nevyužil moderačné právo čo sa týka náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).